

ZSOLTÁROSKERT

IX. évfolyam. 2. szám.

HITÉPÍTŐ FOLYÓIRAT.

1942. február 15.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, ahová a lap szellemi részét illető közlemények és a lap előfizetési díja küldendők:

Kolozsvár, Horthy út 53. Ref. Lelkészi Hivatal
Megjelenik minden hónapban.

Felelős szerkesztő és kiadó:

BIRÓ MÓZES

Társszerkesztő:

BIRÓ MÓZESNÉ

Előfizetés egy évre 2 Pengő. Egy szám 20 fill.

A Zsoltároskert folyóiratra előfizetési díját 72 389 számú csekklapon küldheti be mindenki.

A csekklapon küldött pénz mentes a 10 fillér kézbesítési díj fizetése alól. Kérjük szépen a 72.389 számú csekklapot kérni és használni a postán.

Ne feledjük el özv. Kömöcsi Pálnét!

„Most azért ha kedvet találtam szemeid előtt, mutasd meg nékem a te útadat, hogy ismerjelek meg Téged, hogy kedvet találhassak előtted. És gondold meg, hogy e nép a te néped.

— Mondta azért az Úr: Megteszem ezt is a mit kívántál; mert kedvet találtál szemeim előtt, és név szerint ismerlek téged“.

(II. Mózes 33. r. 13. és 17. v.).

Kolozsváron a harmincas évek elején egyik nem-református környezetben nagyhatású ünnepséget rendeztek. Az emberek szokatlan nagy számban vettek részt az ünnepségen, mert vonzotta őket az előadás furcsa címe: „Kik nyerték meg Erdélyben az első világháborút?“ A felelet a feltett kérdésre igen egyszerű és éppen ezért igen meglepő is volt. Erdélyben az első világháborút a román anyák nyerték meg — mondotta meggyőző erővel az ünnepély szónoka — mert örömmel vállalták az anyaság áldott terhét minden esetben, valahányszor erre a méltóságra elhívta őket az Isten. Ezt az előadást azóta sem felejtettem el, mert mindig úgy éreztem, hogy nagyon igaz az, amit ott az előadótól hallottam. Ettől kezdve a leg-egyszerűbb román asszonyt is úgy néztem a maga egyszerű népviseletében, mint ahogy igazi hősokeket illik nézni: megkülönböztetett tisztelettel.

Együttal a nem gáncsolható magyar anyákat ke-restem öntudatlanul is mindenfelé! VANNAK-E ILYE-NEK? És kik? Próbáltam összeszámítani az ismerőseim közül. Nagy volt az örömem, amikor itt-ott valakiről kétségtelenül azt láthattam, hogy ezt vagy azt a magyar anyát se a földön, se az égben nem érheti gáncs! Mert a legszentebb emberi hivatását: az anyaság áldott misszióját minden esetben vállalta és híven be is töltötte! Ezek közé a minden tiszteletre méltó, hősiességű magyar édesanyák közé tartozott a mi 12.000—13.000 lelket számláló nagy hűdelvei gyülekezetünkben első sorban özv. Kömöcsi Pálné szül. Mezei Rozália testvérünk tíz élő felnőtt gyermekével, nagyszámú unokáival és dédunokáival, kit csak minap kísértünk el utolsó útjára 78 éves korában!

Jól tudom, hogy hátramaradott hozzátartozóit nagyon meglepi ez az írás, s talán nem is veszik tőlem némelyek jónéven, hogy édesanyjukról — családjukról ilyen nyilvánosan szólok, de úgy érzem, hogy az özv. Kömöcsi Pálné életére is illik az a bibliai ige, hogy az élete által „még holta után is beszél“! Ezt az üzenetet óhajtom a Zsoltároskert olvasóihoz közvetíteni.

Íme, ezeket akarom elmondani:

Nem csak Kolozsváron, de falvakon is, lía a templomból elmaradozókat megszólítjuk: „Miért hiányoztál a templomból?“ Azonnal ezt a választ kapjuk: „Igazán úgy el voltam foglalva, hogy nem mehettem!“ Vagy ha a „jóhiszemű“ templomkerülőket kérdezzük: „Miért nem jár a templomba!“, csaknem minden esetben ezt felelik: „Mi nem érünk rá, mert a gyermekek, mert a gazdaság, mert ez, mert az annyira meggátolja a jószándékunkat, hogy teljességgel nem vagyunk képesek vasárnaponként eljutni a templomba!“ Igaz volna ez? Ne hidd! Legkevésbé önmagaddal hitess el ilyesmit! Lám, csak nézzük Kömöcsi Pál egykori házatáját.



Özv. Kömöcsi Pálné.

Te a gyermekeid miatt nem tudsz rendesen eljárni a templomba? Nekik tíz gyermekük volt! Vagy a gazdaságod miatt lehetetlen? Ő éppen gazdasággal foglalkozott! És mégis alig volt rendesebb templomba járó, mint néhai Kömöcsi Pál és Felesége! Hogy lehetett ez? Mert szerették az Istent! Mert igazán félték is az Istent! Ha pedig ez megvan egy-egy szívben, akkor ott nincs akadály!

És természetesen azt is meg kell mondanom, hogy néhai Kömöcsi Pál és Felesége a gyermekeikben nem „nemzetpolitikai ütőkartyát“, hanem Isten kedves ajándékát, legbecsesebb áldását látták, úgy is fogadták azokat és úgy is nevelték fel őket. Ez az, ami az immár megboldogult Kömöcsi-szülőkkel kapcsolatban eszünkbe juttatja a választott nép vezérének Istenhez intézett könyörgését: „És gondold meg Uram, — hogy e nép a Te néped!“

Testvérem, vajjon Te is így tekintesz-e a saját házadnépére naponként?!

Bázelben, a külmissziói múzeumban láttam egy óriási szemléltető képet. Azt ábrázolja ez a kép,

hogy a földi élet boldogsága mi mindenből tevődik össze, éljen az ember a földkerekség bármelyik pontján, vagy foglalkozzék akármivel.

Három dolgot ábrázol e kép: I. a hosszú életet: a tisztas öregséget, II. a bő gyermekáldást; III. testi egészséget és erőt. De mi tudjuk, hogy az igazi boldogsághoz e három kelléken felül még egy negyedik is szükséges, sőt az igazi boldogsághoz ez a negyedik dolog a mindenekelőtti kellék és ez: az igaz Istenbe vetett ÉLŐ HIT!

Én tudom, hogy a néhai Kőmőcsi Pál családjára nem csak a tíz felnőtt gyermeke miatt olyan kedves a szívemnek, hanem mert sokszor hallottam családi istentiszteletek kapcsán vagy együttes beszélgetéseink alkalmával özv. Kőmőcsi Pálné ajkáról az alázatos hívő bizonyágtételt, hogy: „Minden nap szüntelen csak azt kérem a jó Istentől, s ezért imádkoztunk a férjem életében is együtt, hogy a gyermekeink s az ők maradékai is találtsanak kedveseknek az Isten szemei előtt! A jó Isten őrizze meg őket olyan úttól, ami Szent Felsége előtt utált vagy megvetett! Higgye meg, olyan öröme a szívemnek, hogyha vasárnaponként a templomba a gyermekeimmel mehetek vagy ha ott találkozhatunk össze! Ez az életem igazi öröme és boldogsága!”

Biró Mózes

„Akik biznak az Úrban, olyanok, mint a Sion hegye, amely meg nem inog, örökké megáll.”

(125. Zsoltár 1. v.)

„Hallgass Te, fiam, engem, hogy légy bölcs és jártasd ez úton szívedet.” (Péld. besz. kv. 23. r. 19. v.)

Mosolyogjunk!

Palika még alig hat éves. Most iratták csak be iskolába. És lám, már levelet tud írni a keresztmamájának: Azt mondják, hogy egész szenvedélyévé vált Palinak az iskola. Reggel ő költi fel hajnalban a szülőit: „Megyek iskolába!” Délben pedig amint az ebédet lenyelte, egy pálcát ragad kicsi kezébe és nagy komolyan oda áll az asztal mellé és torkaszakadtából kiabál így: „Úlj helyre Te! Csendben légy! Most írunk! Hol a füzeted?! Milyen figyelmetlen ott hátul a Jani! Szépen írd! Úgy! Úgy! Nem így! Na!...” stb.

Kisfiam, szólítja meg Palit az Édesanyja, talán most Te magad írd. — „Jó”, feleli „játék közben” Pali, „akkor hát levelet írok keresztanyámnak!” Pali elcsendesedett és nagy komolyan ezeket írta:

Hedves Keresztanyaim!

*Ohatuk Roborront, A csudafát, Az el-
varázsolt igerkusaszokont, A mlora / jennetét
a Dióbl kuralyft, Farulyás, Dóti, Cukor-
orcságlan is Minden este egy mese
Váon rukem egy asztalom, immil ark asztal-
málom jálomom tanító brósti.*

*csókolja drakócsy Pál
tanító ír*

„Én — és az én házam az Úrnak szolgálunk.”

(Józsaué kv. 24. r. 15. v.)

Presbiterek figyelmébe:

Családi istentiszteletek Visa községben (Kolozs vm.).

Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit.

Hagyjad az Urra a te utadat és bízzál benne, majd ő teljesíti.

Zsolt. XXXVII. 5.

A kolozsvári ref. egyházmegye lelkészei minden hó első szerdáján lelkészértekezleti gyűlést tartanak, mely összejöveteleken közös imában viszik Isten elé hálájukat és kérésüket. Az Ige mértéke alá helyezik életüket és szolgálatukat. Számbaveszik egyházi életünk legégetőbb kérdéseit és feladatait.

A novemberi értekezleten Isten közölte, hogy mennyire fontos a lelkipásztor legközvetlenebb munkatársának: a presbiternek s mint testületnek, a presbiteriumnak is — az Anyaszentegyházban Isten dicsőségére végzendő eredményes munkája érdekében — az evangélizálása. Isten megláttatta, hogy elodázhatatlan követelmény a tavasz folyamán egy nagyobb méretű — egyházmegyei — presbiteri konferencia megrendezése. Ezt előkészítendő, lelkészértekezletünk kimondotta, hogy minden lelkipásztor tartson presbiterével olyan rendszeres összejöveteleket, melyeken kizárólag lelkikérdésekkel foglalkozzanak.

Első pillanatban megérezttem, hogy a kérdés nagy horderejű. Tudtam, hogy az egyházmegyei konferenciát megelőző helyi összejövetelek megtartása Isten akarata. Mindezeket természetesen jól tudtam és mégis félttem azok megrendezésétől. Miért? Úgy gondoltam, hogy gyülekezetem presbiteri — ahogy én ismerem őket — érzéketlenek lesznek ez anyagiasságtól mentes, finom, csak hittel felfogható törekvéssel szemben. Szinte biztos voltam benne, hogy vállalkozásom szégyenletes kudarcba fullad. Volt okom bőven, ezt feltételezni. Nem mintha valami gonosz emberek volnának presbitereim, hanem éppen csak annyi a hibájuk, hogy az egyházi élet meglevenedésének minden jelével szemben — mint mérték-adót s követendőt — a multat emlegetik, a már-már letűnő szép multat a maga gyakorlatával, mely sokkal egyszerűbb, kényelmesebb volt, mint ez a lázas, új liturgiás, bibliakörös, vasárnapiiskolás, nőszövetséges, mindenkit szentté tenni akaró gyűlölt jelen.

„Nem fogják megérteni törekvéseidet. Nem fogják értékelni a lélek, a hit kérdéseit. Az Igével való foglalkozás annyira fogja őket untatni, hogy az összejövetelekre el sem jönnek” — okoskodott bennem az elme.

„Kötelességed megpróbálni. Bíz Istenre, te csak igyekezz alkalmas eszköz lenni az Ő kezében”, hajtott a Lélek.

A tusakodásban megjelent Isten és útmutatást adott, hogyan rendezzük meg.

A presbiterek evangélizálása elkezdődött. Esténként gyűltünk össze a presbiterek otthonaiban, mindenik presbiter házában, minden este más-más környezetben, tízenként egymásután. Oh, milyen ünnepélyesek, ragyogóak voltak az arcok, szelidek a tekintetek, tiszták és szeretettel teljesek az otthonok. Oh, hogy zengett az ének. Oh, milyen könnyesek, szívből fakadóak az imák s milyen hatalmas erővel rázta fel a közönyből a lelkeket Isten szent Igéje. Áldásos beszédtema is akadt bőven; Domján: „A Magyar Református Presbiter”, és Gönczy: „Református Vagyok” hitépítő füzetek alapján.

Isten hatalmas erővel mutatta meg a maga csodákat tevő kegyelmét. Nem csak, hogy nem volt teher a résztvevőknek, hanem saját szavaik szerint; alig várták az estének idejét, hogy ismét együtt lehessünk. A testvéri közösségben, a Szentlélek hatása alatt eltöltött órák, bizonyára megtermik a maguk gyümölcsseit Istenünk dicsőségére.

Ime, így teszi az Úr övéi számára szent bizonyossággá az Ige intelmét: „bizzál benne, majd ő teljesíti”.

Visa, 1942. február havában.

Sebestyén Ádám
ref. lelkipásztor.

Gazdasági tanfolyam a Téli-Zsoltároskertben.

(Kolozsvár, Imre kir.-u. 41. — Zsigmond kir.-u. 58).

Az EMGE téli gazdasági tanfolyamot rendez Kolozsvárt a Zsigmond király-út 58. szám alatti kultúrteremben. A tanfolyamon előadásra kerülnek a talajművelés, növénytermesztés és állattenyésztés fontosabb kérdései, de elméleti és gyakorlati kiképzést nyernek a hallgatók a konyhakertészet, valamint a gyümölcskertészet különböző ágaiban is. A tanfolyami oktatás ingyenes, csupán a beiratáskor kell 3 pengő beiratási díjat fizetni, ezért azonban minden beiratkozott hallgató megkapja a Gazdasági Alapismeretek című 500 oldalas könyvet. A tanfolyamon résztvehet mindenki, aki érdeklődik a gazdasági, illetve konyha- és gyümölcskertészeti kérdések iránt. Beiratkozási időpont febr. 16-án hétfőn délután 3 órakor, amikor a beiratkozott hallgatók már részt is vehetnek az elméleti órákon.

A tanfolyam állandó előadói: Szeghő Dénes ny. állategészségügyi felügyelő és Seyfried Ferenc EMGE titkár, de ha legalább 25 rendes hallgató jelentkezik, néhány különleges kérdéstről még a kolozsvári m. kir. gazdasági akadémia tanárai is előadást fognak tartani.

A reánk kényszerített és fennmaradásunkért folyó háború mindenkitől teljes odaadást és a megszokottnál nagyobb teljesítést kíván. Mindenkinél a nemzeti szolgálatába kell állania; egyiknek fegyverrel, másoknak többtermeléssel, hogy kivívassuk gazdasági függetlenségünket is. Ezért minden gazda csak hazafias kötelességét teljesíti, ha a tanfolyamon részt vesz.

Szeghő Dénes

Egyházmegyei presbiteri konferencia Magyarvistán a kalotaszegi egyházmegyében.

Kedves Lelkésztestvérem!

Isten jóságos kegyelméből 1942. február hó 26-án (csütörtökön) Magyarvistán presbiteri-konferenciát tartunk.

Testvéri szeretettel kérlek, kövessél el mindent, hogy presbitereid teljes számban vegyenek részt e találkozón. A mai nehéz és felelősséggel teljes időben, amikor népünk szinte erején felüli terheket és megpróbáltatásokat kell elhordozzon, feltétlenül szükséges ez az Ige melletti találkozás. Anyaszentegyházunk, népünk és országunk jövődjéje — helyenként — azoknak a felelősségén és munkáján épül vagy pusztul — Isten kegyelméből — akiket az egyház, a nép szolgálatra elhívott. Ezeknek az embereknek pedig szükséges az Isten színe előtt, a testvérek közösségében e szolgálat jogaival és kötelességeivel megismerkedni.

Nagyon szépen kérlek, mint gyülekezeted pásztorát, hogy imádsággal és munkáddal támogasd e konferencia ügyeit és teljes hittel, testvéri szeretettel készüljetek reá, hogy belőle Isten nevének dicsőség, gyülekezeteinknek, népünknek pedig lélekben és testben való gyarapodás származzék.

Testvéri szeretettel köszönt — Ezékiel 33. r. 7-9 v. —
Magyarkiskapus, 1942. február hó 8

szolgatársad:

Nemes Dezső missziói előadó.

Konferencia órarendje:

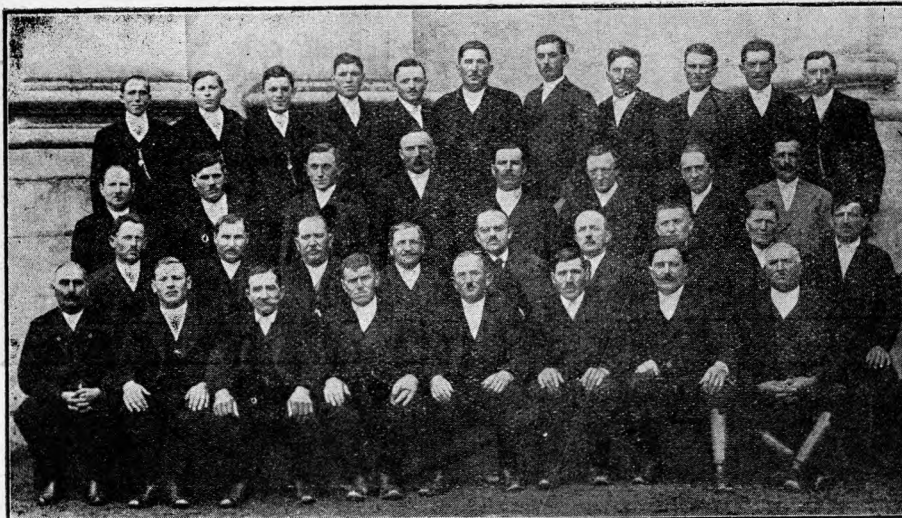
1. Reggel 8 órakor részt veszünk a gyülekezet rendes Istentiszteletén. Bibliát magyaráz: Daróczi Ferenc esperes.
2. 9 ó. a konferenciát megnyitja Daróczi F. esperes.
3. 10—11 óráig: Presbiteri szolgálat a Szentírás alapján: Tökés Tibor körösfoi lelkipásztor.
4. 11—12 ó. A Kálvinizmus lényege: Bíró Mózes kolozsvári lelkipásztor.
5. 12—12 ó. A Presbiter jogai és kötelességei az E. T.-ben: Balla Mihály egeresi lelkipásztor.
6. 12—1 ó. A református presbiter magatartása a közügyekben: Kós Károly EME-i főgondnok.
7. 1—3 ó. Bibliaóra: Nemes Dezső magyarkiskapusi lelkipásztor, EME-i missziói előadó.

Tisztelettel értesítelek, hogy a presbitérium úti-költségét, a presbitérium jóváhagyása mellett, az egyházközség pénztára hordozza.

Tekintettel a mai nehéz időkre, mindnyájan hozunk magunkkal ebédet, amit a gyűlésteremben fogyasztunk el, úgy, mint azt az első keresztyének is tették.

Az Úr áldása kísérje készülötünket és munkánkat.

Tanulni vágyó kolozsvári-hidelvei földészek egy csoportja egyházi vezetőikkel.



Népművelési műsoros ünnepélyeink a kolozsvári-hidelvei református gyülekezetben

— Vasárnap délutánonként d. u. $1/24-1/26$ óráig 1942. február 8—április 26-ig —

A Népművelési Ünnepélyek a gyülekezet négy különböző pontján egyszerre tartatnak ugyanabban az időben. Kérjük híveinket, hogy az ünnepélyen lehetőleg abban a csoportban vegyenek részt, amelyik csoport a lakásukhoz legközelebb esik. Az ünnepély színhelye: a *Hidelvei Ref. El. Iskola* (Szent István-út 50—52. sz.), az *Irisztelepi Ref. Napközi Otthon* (Kajántói-út 74. sz.), a *Téli-Zsoltároskert: Hidelvei Földészek Székháza* (Irinyi-utca 41 sz.), a *Kerekdombi Ref. Napközi Otthon* (Imre király-út 23. sz.). Az összes ünnepélyek programját az alábbiakban adjuk:

I. csoportban.

Helye:

a Hidelvei Ref. El. Iskola, Szent István-út 50—52. sz.

I. ünnepély: 1942. február 8-án.

Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.

Előadást tart „Jókai Mórról“: Benedek Ágnes ref. tanítónő.

Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag. Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

II. ünnepély február 15-én.

Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.

Előadást tart „A helyes táplálkozás“ -ról: Kiss Ferenc V. é. orvostanhallgató.

Énektanulás. Vezeti: Ifj. Nagy Lajos IKE vezetőtag.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

III. ünnepély: 1942. február 22-én.

Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.

Előadást tart „A Reformáció kora és irodalma“ címen: Szabó Lajos a Nemzeti Színház titkára.

Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag. Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

IV. ünnepély: 1942. március 1-én.

Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.

Előadást tart „Olajcsata“ címen: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.

V. ünnepély: 1942. március 8-án.

Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.

Előadást tart „Szövetkezés“ címen: Árkossy Sándor áll. nyug. igazgató.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.

VI. ünnepély 1942. március 1-én.

Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.

Előadást tart „Március 15“ címen: Máthéné Vigh Erzsébet ref. tanítónő.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.

VII. ünnepély: 1942. március 22-én.

Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.

Előadást tart „Petőfi Sándor“-ról Kolumbán Julia ref. tanítónő.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú. Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.

VIII. ünnepély: 1942. március 29-én.

Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.

Előadást tart „A betegségek okai és megelőzésük“ címen Kiss Ferenc V. é. orvostanhallgató.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.

IX. ünnepély: 1942. április 7-én.

Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.

Előadást tart „Szenczi Molnár Albert—Apáczai Cseri János“-ról: Sz. Székely László író.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.

X. ünnepély: 1942. április 12-én.

Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.

Előadást tart „Az iskola és a jellem“ címen Zágóniné Thamó Zsuzsa ref. tanítónő.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag.

XI. ünnepély: 1942. április 19-én.

Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.

Előadást tart „Zrinyi Miklós“-ról Szabó Lajos a Nemzeti Színház titkára.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: Nagy Lajos IKE vezetőtag.

XII. ünnepély: 1942. április 26-án.

Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.

Előadást tart „Iskolai kirándulás“ címen: Benedek Ágnes ref. tanítónő.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag.

Az I. csoportban az összes ünnepélyek rendezője:

Bonda Imre férfi szöv. tag, tanácsos.

Teremgondozó: Kocsis Márton.



II. csoportban.

- Helye:* Ref. Napközi Otthon, Kajántó-út 74. sz.
- I. ünnepély: 1942. február 8-án.
Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.
Előadást tart „Pogány és keresztyén középkor”
címen Sz. Székely László író.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Nagy Lajos IKE vezetőtag.
- II. ünnepély: 1942. február 15-én.
Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.
Előadást tart „A helyes táplálkozás”-ról ifj.
Máthé Ákos III. é. orvostanhallgató.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag.
- III. ünnepély: 1942. február 22-én.
Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.
Előadást tart „Olajcsata” címen ids. Máthé Ákos
ref. igazgató tanító.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig.
tanító.
- IV. ünnepély: 1942. március 1-én.
Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.
Előadást tart „Hunyadiak”-ról Kolumbán Julia
ref. tanítónő.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ifj. Nagy Lajos IKE ve-
zetőtag.
- V. ünnepély: 1942. március 8-án.
Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.
Előadást tart „Reformáció” címen Szabó Lajos
a Nemzeti Színház titkára.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag.
- VI. ünnepély: 1942. március 15-én.
Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.
Előadást tart „Március 15.” címen özv. Kovácsné
Kádár Ilona ref. tanítónő.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ifj. Nagy Lajos IKE ve-
zetőtag.
- VII. ünnepély: 1942. március 22-én.
Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.
Előadást tart „Szenczi Molnár Albert—Apáczai
Cseri János”-ról: S. Székely László író.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag.
- VIII. ünnepély: 1942. március 29-én.
Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.
Előadást tart „A könyv nevelő értéke” címen
özv. Kovácsné Kádár Ilona ref. tanítónő.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ifj. Nagy Lajos IKE ve-
zetőtag.
- IX. ünnepély: 1942. április 7-én.
Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.
Előadást tart „Az apa, mint játszótárs” címen
Máthéné Vigh S. Erzsébet ref. tanítónő.

- Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag.
- X. ünnepély: 1942. április 12-én.
Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.
Előadást tart „A betegségek okai és megelőzé-
sük” címen ifj. Máthé Ákos III. é. orvostan-
hallgató.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolai ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ifj. Nagy Lajos IKE ve-
zetőtag.
- XI. ünnepély: 1942. április 19-én.
Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.
Előadást tart „Zrinyi Miklós”-ról Sz. Székely
László író.
Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag.
- XII. ünnepély: 1942. április 26-án.
Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.
Előadást tart „Gazdasági önellátás” címen ids.
Máthé Ákos ref. ig. tanító.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig.
tanító.
- A II. csoportban az összes ünnepélyek rendezője:
Paula diakonissza testvér.
Tere mgondozó: özv. Nagy Ferencné nőszo v. tag.



III. csoportban.

- Helye:* Ref. Földészek Székháza, Imre király-út 41.
- I. ünnepély: február 8-án.
Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.
Előadást tart „Pogány és keresztyén középkor”
címen Szabó Lajos a Nemzeti Színház titkára.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.
- II. ünnepély: 1942. február 15-én.
Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.
Előadást tart „Olajcsata” címen: ids. Máthé Ákos
ref. ig. tanító.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig.
- III. ünnepély: 1942. február 22-én.
Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.
Előadást tart „Vörösmarthy Mihály”-ról Zágoniné
Thamó Zsuzsa ref. tanítónő.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás ta-
nuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ifj. Nagy Lajos IKE ve-
zetőtag.

- IV. ünnepély: 1942. március 1-én.
Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.
Előadást tart „Gyulai Pál“-ról Máténé Vigh S. Erzsébet ref. tanítónő.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag.
- V. ünnepély: 1942. március 8-án.
Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.
Előadást tart „Reformáció“ címen: Sz. Székely László író.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ifj. Nagy Lajos IKE vezetőtag.
- VI. ünnepély: 1942. március 15-én.
Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.
Előadást tart „Március 15.“ címen Bencze Lidia ref. tanítónő.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag.
- VII. ünnepély: 1942. március 22-én.
Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.
Előadást tart „A helyes táplálkozás“ címen Kiss Ferenc V. é. orvostanhallgató.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ifj. Nagy Lajos IKE vezetőtag.
- VIII. ünnepély: 1942. március 29-én.
Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.
Előadást tart „Szövetkezés“ címen: Arkossy Sándor áll. ny. igazgató.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Bozsi Ferenc IKE vezetőtag.
- IX. ünnepély: 1942. április 7-én.
Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.
Előadást tart „Szenczi Molnár Albert—Apáczai Cseri János“-ról Szabó Lajos a Nemzeti Színház titkára.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ifj. Nagy Lajos IKE vezetőtag.
- X. ünnepély: 1942. április 12-én.
Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.
Előadást tart „Gazdasági önellátás“ címen ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.
- XI. ünnepély: 1942. április 19-én.
Bibliát magyaráz Kovács Miklós s. lelkész.
Előadást tart „A betegségek okai és megelőzésük“ címen: Kiss Ferenc V. é. orvostanhallgató.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.
- XII. ünnepély: 1942. április 26-án.
Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.
Előadást tart „Kurucok“ címen: Bencze Lidia ref. tanítónő.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: ifj. Nagy Lajos IKE vezetőtag.

A III. csoportban az összes ünnepélyek rendezője: ifj. Adorján János gondnok.

Teremgondozó: Böndi Ferencné nőszőv. tag.



IV. csoportban.

Helye: Ref. Napközi Otthon, Imre király-út 23. sz.

- I. ünnepély: 1942. február 8-án.
Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.
Előadást tart „Olajcsata“ címen ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.
- II. ünnepély: 1942. február 15-én.
Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.
Előadást tart „Szövetkezés“ címen: Arkossy Sándor ny. áll. igazgató.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.
- III. ünnepély: 1942. február 22-én.
Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.
Előadást tart „Reformáció kora“ címen Sz. Székely László író.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.
- IV. ünnepély: 1942. március 1-én.
Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.
Előadást tart „Arany János“-ról Bencze Lidia ref. tanítónő.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.
- V. ünnepély: 1942. március 8-án.
Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.
Előadást tart „A helyes táplálkozás“ címen: ifj. Máthé Ákos III. é. orvostanhallgató.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.
- VI. ünnepély: 1942. március 15-én.
Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelkipásztor.
Előadást tart „Március 15“ címen Nagy Sára ref. tanítónő.
Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.
Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.
- VII. ünnepély: 1942. március 22-én.
Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV. é. theologus.
Előadást tart „Szenczi Molnár Albert—Apáczai

Cseri János"-ról Szabó Lajos a Nemzeti Színház titkára.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.

VIII. ünnepély: 1942. március 29-én.

Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.

Előadást tart „Széchenyi István“-ról Nagy Sára ref. tanítónő.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.

IX. ünnepély: 1942. április 7-én.

Bibliát magyaráz: Tomay László s. lelkész.

Előadást tart „A betegségek okai és megelőzésük“ címen: ifj. Máthé Ákos III. é. orvostanhallgató.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.

X. ünnepély: 1942. április 12.-én.

Bibliát magyaráz: Biró Mózes lelképásztor.

Előadást tart „Tompa Mihály“-ról özv. Kovácsné Kádár Ilona ref. tanítónő.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.

XI. ünnepély: 1942. április 19-én.

Bibliát magyaráz: Szathmári Béla IV.é. theologus.

Előadást tart „Gazdasági önellátás“ címen: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: ids. Máthé Ákos ref. ig. tanító.

XII. ünnepély: 1942. április 26-án.

Bibliát magyaráz: Kovács Miklós s. lelkész.

Előadást tart „Iskolai ünnepek“ címen Nagy Sára ref. tanítónő.

Alkalmi költeményeket szavalnak: 2 iskolás tanuló és 2 ifjú.

Énektanulás. Vezeti: Lénárt János ref. kántor.

A IV. csoportban az összes ünnepélyek rendezője:

Vitéz Marosi Mihály férfiszöv. tag, tanácsos.

Teremgondozó: Papp Mihályné nőszöv. tag.

Kolozsvár 1942. febr. 8.-án.

Biró Mózes

lelképásztor

Máthé Ákos

ref. igazgató-tanító.



Édesapám! Édesanyám! Keresztapám! Bátyám!
Néném! Magukat is várják a Népművelési Műsoros
Ünnepélyekre vasárnap délutánonként!
Slessünk, hogy el ne késünk!

Csepel.

Leányszövetségi élet.

A gyülekezetben sok örömünk van. A leányköröm nagyon kedves társaság. Komolyak, buzgók. Járnak a szegényházba rendszeresen, ott az öregeknek bibliá-órát tartanak egyszerűen, közvetlenül, énekekre tanítják őket meg aranymondásra. Szegény öregek nagyon boldogok. Azután varrtak szegény gyerekeknek ruhát, nadrágot s ezeket a csomagokat is ketten-ketten hordták szét. A következő leányköri órán azután beszámoltak útjaikról. Nem fejlődik gyorsan a munka, ezt valahogy nem is szeretnénk, de viszont igaz lelki alapokon nő, mert azok szolgálnak akik lélekben megmozdultak, sőt megtértek. A gyülekezeti lapot 1200 példányban viszik szét minden hónapban a gyülekezeti munkások.

Draskóczy Lászlóné.

NYIRSÉGI VIRASZTÓ c. lap jelenti:

— *Imreb Ilona* Isten akaratát úgy ismerte fel, hogy lemondott tanítónői állásáról és visszatért a nyiregyházi Evangélizáló Otthonba, hogy mint a református gyülekezeti evangélizáció szolgálatának önkéntes munkása, továbbra is teljes idejével és erejével szolgálja a magyar lelki ébredés ügyét. Adjunk hálát ezért a győztes Jézusnak és imádkozzunk szolgálataiért.



OROSZORSZÁGBAN.

— Emlékek a régi és az új Oroszországból.* —

(Második közlemény).

Vallat a G. P. U. (titkosrendőrség) elnöke

Néhány nap mulva újra kihallgatásra hívtak. Három agyafürt tisztviselő alaposan felkészült, hogy kérdések keresztüzébe vegyenek. Megkezdődött a vallatás. „Beszéljen az őseiről!“ — parancsolta az elnök. Mindent elmondottam dédnagyszüleim, nagyszüleim és szüleim életéről, életem folyását is, egészen a legutóbbi időig. Amikor elmondtam újjászületésem történetét, így folytattam: „El kellett mennem hazulról, pénz nélkül, kabát és cipő nélkül, magam gondoskodtam magamról. Sok fáradsággal, nagy nélkülözések között dolgoztam és kitanultam az ipart. Tisztességesen és becsületesen éltem s míg társaim mindent elittak és elmulattak, én béreimből jól éltem. Évek mulva sikerült önállósítani magamat és gyárat építettem. Sok oroszoknak kenyeret és megélhetést teremtettem. Keményen kellett dolgoznom, hogy megrendeléseket

* Martens Kornél: „A kereszt alatt“ c. most megjelent könyvből. E könyv megszerezhető a Zsoltároskert szerkesztősége útján.

kapjak és a béreket kifizethessem. Társaim azonban, akik Isten nélkül éltek és mindent bünt elkövettek, pénztelenek voltak, elvesztették egészségüket, majd békességüket és Istent és az embereket okozták saját nyomorúságukért. Sok ilyen férfit ismerek, akik most a vezetőségben ülnek és olyan embereket ítélnék el, akik istenfélelemben és szorgalommal keresik a kenyerüket". Ingerülten ugrott fel az elnök, föl és alá szaladgált és így kiáltott: „Amit itt mondott, nem viszi el szárazon!” „Tudom jól, de Ön is tudja meg, hogy nem félek. Tudom, hogy útjukban áll az olyan ember, aki Istent féli. Az ilyeneket igyekeznek eltenni láb alól. Ez azonban nem fog Önnek sikerülni. Térjen meg Istenhez és éreztesse az emberekkel, hogy emberek!” „Igen, az ilyen emberek a legveszélyesebbek és akadályai annak, hogy a forradalmat nem tudjuk úgy keresztülvinni, amint akarjuk. Éppen ezért kell az ilyeneket elintézni. Ön üzleteket köt és prédikál; kihasználja az embereket és pompás javakat ígér nekik; a pokollal ijesztgeti, butítja és kiszipolyozza őket”.

„Nem, én nem szipolyoztam ki a munkásokat — védekeztem — ellenkezőleg, mindnek volt nálam otthona, kenyere, családja és igyekeztem őket istenfélelemre vezetni, mert ez a jó életnek az alapja. De hogy állunk ma? Ma a munkásoknak nem egy, de 4–5 feleségük van, a házakban nincs kenyér, a gyermekek piszkosak, rongyosak, éhesek, az utcákon kóborolnak. Ki használta ki őket, Önök vagy én? Az én munkásaim, akik hittek Istenben, nem átkozódtak, nem loptak, nem részegeskedtek, hanem a pénzüket megtakarították. De mi lett azokból, akikről Istenbe vetett hitüket elvették? Nagy részük úgy él, mint az állat, lusta, iszik és csak terhére van az országnak!” „Hallgass! A meggyőződésünktől nem téríthetsz el minket! — mennydörgött az elnök — amihez hozzáfogtunk, azt véghez fogjuk vinni, veled és társaiddal majd elbánunk. Nem fogtok akadályozni minket”.

Jövedelemem, családom és mostani foglalkozásom felől kérdeztek ki. Végre elengedtek volna, ha megígérem, hogy többé nem prédikálok. Azonban minden fenyegetésre csak azt válaszoltam: „Istennek kell inkább engedni, mint embereknek.”

Órákon át kintoztak, s amikor semmit sem tudtak elérni, bezártak egyedül egy nagy, nedves börtönbe. Borzasztó rothadt szag áradt felém és megfojtással fenyegetett. A kivégzettek hullái feküdtek, éppen csak behintve földdel. Borzalmas hely volt és arra szolgált, hogy megpuhítsa és vallomásra kényszerítse az embereket. Vaksötét, valóban borzalmas hely volt. Mennyi könny folyhatott már a fekete falak között. Néhány óra múlva egy öreg ortodox pap váltott fel és minthogy neki is egyedül kellett ott lennie, engem visszavitték a régi cellába.

Hirdesd a foglyoknak a szabadulást.

A hatóság azt hitte, hogy mint Krisztus követének, tevékenységemet végkép elvágta, de ebben hatalmasan tévedett. Csak a munkaterületem változott! Sehosem fogékonyabbak az emberek az evangélium iránt, mint a tömlöc ketreceibe zárva. Mert hol nagyobb a vágy szabadulás után, mint itt? A csupasz, szürke falak, a fénytelen, rácszott ablak, mind csak segítettek abban, hogy a fájdalom, a sóvárgás és a nélkülözések összeterjék a kemény szíveket. Elsőnek a Krisztusban való szabadságot egy diakónusnak és annak a papnak vihettem el, akit este a magánzár-

kából hoztak át hozzánk. Letartóztatták őket, mert nem tudtak annyi adót fizetni, amennyit a hatóságok kívántak, azonkívül azzal vádolták mind a kettőt, hogy a kormány ellen dolgoznak. Beszélgetni kezdünk az örökéletéről. Néhány nap múlva csatlakozott hozzánk egy akadémikus, képzett pap és szintén élénk részt vett a beszélgetésben. Most már négyen voltunk. Később a többiek is körülvettek bennünket és igen élénk beszélgetéseink voltak. Cellánkban volt néhány fegyvelemsértés miatt elzárt kommunista, ezek erősen ellene álltak, de el kellett ismerniök, hogy a bűn az oka minden nyomorúságnak és szenvedésnek ezen a földön. Este amikor letérdeltem, mindenki elcsendesedett, csendben feküdtek fekvőhelyükön és bizonyára többen imádkoztak szívükben. A szemek elfáradtak, a suttogó hangok elnémultak és az ablak alatt tompán hangzott az őrség fel s alá lépése. A fekete börtönablakon keresztül láthattuk az éjbe borult ég egy kicsiny sávját. A cellában gyöngye félhomály volt, hogy az őr láthassa, fekszik-e mindenki. Szigorúan tilos volt éjszaka ülni. Ébren feküdtem és szerettemre gondoltam. Szívem oly nehéz lett. Ekkor valaki megmozdult a lábaimnál. „Eltárs — suttogta egy hang — elvtárs, ébren van?”

Eltűnt minden gond, mert láttam, hogy itt egy ember nagy belső nyomorúságban van. Az egyik kommunista volt. Halk, suttogó hangon, bánatosan, leverten mesélte szomorú élettörténetét: „Egész életemben a boldogságot kerestem, de nem sikerült megtalálnom. Végül kommunista lettem és azt gondoltam, ez a paradicsom, s elértem, ami után vágytam. Azonban nem jobb, de mindig rosszabb lett. Azelőtt a családom szeretett, a szomszédok és rokonok bíztak bennem, ma azonban mindennek vége. Félnék tőlem és nem alaptalanul. A végén idejutottam. Ha ellent mondtam is Önnek, mégis tudom, hogy mind igaz, amit mond. Oh, ha előről kezhettém az életemet! Most már senki sem tud rajtam segíteni, mert sok jóvátételent tettem. Nincs remény a számomra”. Nagyot sóhajtott és szinte éreztem, hogy mázsás terhek nyomják a lelkét.

„Jézus Krisztus vére megtisztít minden bűntől. Ha a ti bűneitek skarlátpirosak is, hófehérek lesznek” mondtam halkán. Itt is ott is, felemelkedett egy fej a takarók alól. A foglyok nem aludtak s megértették, hogy a szívüknek erre van szüksége. Bennük is ugyanaz a vágy élt békesség és nyugalom után, mint ebben a kommunistában. Kint fel-alá járt ságtól, a cellában arcraborulva sirtak és bevallották az őrség, őrizték a börtönt; lakói elzárva a szabadbűneiket; imádták és megismerték Megváltójukat. Azok a falak, amelyek csak káromló, csúnya szavaktól visszhangzottak, a békességnek és vigasztalásnak szavait hallották. „Hirdess a foglyoknak szabadulást és a megkötözötteknek feloldozást!”

Boldog, drága órák voltak ezek azokkal, akik békességet találtak. Mint gyermekek, örültünk annak a 'dicsőségnek', amely Krisztusban lett a miénk, örvendező éneket énekeltünk, dicsértük és áldottuk Istent, a káromkodás elnémult, szomorúság és kétség eltűntek onnan. A diakonus és a pap gyakran mondták: „Boldogok vagyunk, hogy a börtönbe jutottunk és hogy Ön által az életet teremtő Krisztust megismertük. Iskola volt ez számunkra, megtapasztaltuk Istent, mint soha azelőtt és ha még egyszer kiszabadulunk, a népnek egyszerű szavakban a tiszta evangéliumot fogjuk vinni. És ha Ön szabad lesz, látogasson meg minket és prédikáljon gyülekezeteinkben.”

(Folytatása következik).